

'...AAN WIEN IS DE ARM DES HEEREN GEOPENBAARD?

MEDITATIE

"Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?" Jes. 53:1.

Deze vraag van de profeet is niet alleen een schuldvraag voor het ongelovige volk der Joden van weleer, maar geldt ook ten volle voor de godsdienst in onze dagen. Geliefden, uit het uw voorgehouden Schriftgedeelte komen wij tot de volgende stelling: "Er is geen waar zaligmakend geloof in het Evangelie, of het is vrucht van de Goddelijke kracht geopenbaard in de ziel."

Aan de hand van de gewetensvraag van de profeet, rekening houdend met de bovenstaande stelling willen we met de hulp des Heeren stilstaan bij een drietal gedachten:

- 1. De noodzakelijkheid van de Goddelijke kracht om te geloven**
- 2. De verscheidende werkingen van deze Goddelijke kracht**
- 3. Woord van toepassing**

1. De noodzakelijkheid van de Goddelijke kracht om te geloven.

De profeet Jesaja roept in deze tekstwoorden uit: "*Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des Heeren geopenbaard...?*"

Het Evangelie werd door zeer velen verworpen in de dagen van de profeet. Na een krachtige prediking begeeft hij zich tot een treurvol gebed tot den Heere, waarin hij klaagt over het uitblijven van de vruchten op zijn prediking. De profeet zag dat de prediking van het Evangelie geen plaats had in een natuurlijk mens, en dat wist hij uit ondervinding. Jesaja had kennis aan de arm des HEEREN, die ons geopenbaard moet worden om te kunnen geloven. Daarom voegt hij deze woorden eraan toe; "*...en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?*" Het Evangelie kan ons duizendmaal gepredikt zijn, maar als de arm des HEEREN er niet in mee komt, zullen we het nooit geloven.

Door alle tijden en eeuwen heen heeft deze klacht geklonken: "*Wie heeft onze prediking geloofd?*" Het is een klacht van de profeet Jesaja over de onbekeerlijkheid van het volk onder de bediening van het Evangelie. Het is alsof de profeet zegt: "Er zijn er zeer weinigen, schier niemand, die onze prediking gelooft." In de plaatsen Joh. 12:38 en Rom. 10:16 wordt de Naam "Heere" erbij gevoegd, wat aangeeft dat het een klacht is tot God. Er staat dus: "Heere, wie heeft onze prediking geloofd?" (Lees ook de kanttekeningen hierbij!)

Maar de profeet zegt er nog wat bij, want hetgeen de profeet schrijft suggereert een adres. "En aan wien! is de arm des HEEREN geopenbaard?" De arm des HEEREN is de kracht Gods (zie kanttekeningen), en van deze arm staat geschreven dat Hij geopenbaard wordt. Waar geen ondervinding is van deze arm des Heeren is geen waar geloof mogelijk. In Joh. 6:44 staat geschreven: "*Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft hem trekke.*" De arm des HEEREN moet eerst trekken voordat een zondaar tot Christus komt. Deze eerste trekking is echter nog geen wedergeboorte, maar vindt plaats in het kader van de bediening des doods en der verdoemenis (2 Kor. 3:7 en 9). Het Evangelie is het middel waardoor de zondaar levend gemaakt wordt met en door Christus, maar in de weg der ontdekking zijn de werkingen van het Evangelie wel aanwezig, maar niet zaligmakend.

De levendmakende bediening door het Evangelie bepaalt ons nogmaals bij Joh. 6:44, en dan bij de laatste woorden van dit tekstgedeelte: "*...en ik zal hem opwekken ten uitersten dage.*"

De eerste woorden van Joh. 6:44: "*Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft hem trekke...*", ziet op de vruchtelijke bediening van het Evangelie bij een zondaar die ontwaakt is door de bediening van de Wet voor zijn dood- en doemstaat. De trekking des Vaders, hoe groot ook te noemen, is opzich de wedergeboorte niet. Trekking is nog geen opwekking uit de dood. De laatste woorden van Joh. 6:44: "*...en ik zal hem opwekken ten uitersten dage*", moet dus plaatsvinden wil er van een levendmaking met en door Christus, sprake zijn. Christus wekt de Zijnen op uit de dood in hun "uiterste" (Ef. 2:1). De opwekking uit de geestelijke doodstaat is de wedergeboorte. Qua exegetische in Joh. 6:44: "*...en ik zal hem opwekken ten uitersten dage*", ziet wel op de jongste dag, maar het woordje "uiterste" kunnen we ook relateren op het dodelijk tijdsgericht, waarin de zondaar levend

gemaakt wordt met en door Christus in de vergeving van al zijn zonden (Luc. 1:77).

In Ef. 1:19 staat geschreven: *"En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht."* Het Evangelie is dus de kracht Gods tot de zaligheid (Rom. 1:16).

Van nature is het voor een gevallen schepsel onmogelijk om het Evangelie te geloven, omdat het een hemelse boodschap is. Het is een geestelijke boodschap, en aangezien wij allen van nature geestelijk dood, en enkel vlees zijn, is het voor ons natuurlijk oor slechts een ijdel verhaal. Hoe kan het ook anders, daar wij door de val in de geestelijke dood zijn gevallen. Door de val, zijn we rampzalige schepselen geworden, en liggen we allen van nature in een staat des doods, namelijk "dood in zonden en misdaden" (Ef. 2:1). We hebben ons dood gezondigd in ons verbondshoofd Adam. We liggen van nature in een absolute onwil en onmacht. We hebben slechts nog één wil, en dat is de zonde bedrijven en erin leven. En God heeft gesproken in Gen. 2:17, dat de bezoldiging der zonde de dood is. We zijn door de val van God afgevallen en de duivel toegevallen. We zijn gevangenen van de satan geworden, die met uiterste pogingen het werk des geloofs in onze ziel zal verhinderen, tenzij Christus ons levend en zalig spreekt.

De profeet had reeds kennis aan hetgeen Christus getuigt in Johannes 6:44: *"Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft Hem trekke."* Wij willen van nature niet tot Christus komen, omdat we vol zijn van vijandschap en bittere haat tegen God en Christus. Ons hart is een moordkuil, waar iedere seconde de zonde in opwelt (Rom. 3:13). Zonde is ons ganse bestaan, en velen zeggen het wel, maar wie gelooft het bij God vandaan? We zijn door de val van volkomen zalig, rampzalige schepselen geworden. We hebben ons vermaak gezocht in hetgeen God verboden had, namelijk de zonde, en niet in de Schepper (Rom. 2). En de bittere waarheid is, dat het onmogelijk is ons hart daarvan af te trekken, behalve wanneer wij geheel wanhopig zijn geworden, zonder dat er iets beters voor in de plaats gesteld kan worden, namelijk de verzoening met God in Christus Jezus, en dat geschiedt alleen door het geloof. Dit vergt, voorwaar, een Goddelijke bovennatuurlijke kracht. Van nature kunnen we niet in het Evangelie geloven, omdat we in Adam, onder een verbroken werkverbond leven, en omdat hij ons aller vader is, erven wij ook zijn schuld (Rom. 5:12 - Rom. 5:18). Onze werkeilige natuur kent geen andere weg, gelijk in ons verbondshoofd Adam openbaar gekomen is, namelijk om zich aangenaam te maken voor God in en door de werken der Wet. En wij blijven van nature daaraan vasthouden, tenzij er een Goddelijke kracht geopenbaard wordt die ons doet beleven hetgeen Paulus zegt: *"Ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou"*, Gal. 2:19. Waarvan de apostel de grond aangeeft in Romeinen 7:4: *"Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus."* Een bewijs dat het een andere kracht is dan die van onszelf, die ons van de oude mens moet verlossen.

2. De verscheidende werkingen van deze Goddelijke kracht

De eerste kracht die geopenbaard wordt in een zondaar, is een ontwakende kracht, waarin de zondaar overtuigd wordt van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8). De Auteur van deze overtuiging is de Heilige Geest, en de Wet is het instrument. Er is een Goddelijke kracht nodig die de geboden van de Wet toepast op het geweten van de zondaar. *"Zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is (door de overtuigende kracht van de Heilige Geest), zo is de zonde wederlevend geworden, doch ik ben gestorven"*, Rom. 7:9. De overtuigende kracht van de Heilige Geest maakt de geboden Gods tot een helse verschrikking. De toorn van God over de zonde wordt afgedrukt op zijn ziel, omdat hij tegen al de geboden Gods zwaar gezondigd heeft. De kennis der zonde is namelijk door de Wet, echter de Wet is niet zondig, maar heilig en goed.

"Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet, want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren", Rom. 7:7.

Hierdoor wordt de zondaar overtuigd van zijn zonde en schuldig gesteld voor de Heere. Eerst zijn dadelijke zonden, van hart en leven, van gedachten, woorden en werken worden hem helder voor ogen gesteld, en dan schreeuwt de zondaar het uit: *"Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen"*, Ps. 51:7. Hij wordt bepaald bij de erfschuld.

Deze Goddelijke kracht past de vloek van de Wet toe op het geweten. En deze vloek is zwaarder dan bergen van lood. Hij wordt in het oordeel Gods geplaatst, en het vonnis wordt met kracht op zijn ziel gedrukt. *"Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen"*, Gal. 3:10.

Zijn hart wordt doorstoken en vervuld met een bittere smart (Hand. 2:37). Golven van overweldigende smart gaan over zijn ziel. Deze verschrikking Gods gaat gepaard met verschrikkingen des doods en

vrees voor de hel (Ps. 116 ber). Deze krachtige overtuiging slokt alle aardse zorgen op, want die mens voelt zich door de bediening van Gods Wet, reddeloos en goddeloos, zonder God en zonder hoop in deze wereld. *"Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schader zijner ziel? Of wat zal een mens geven, tot lossing van zijn ziel?" Matth. 16:26.*

Hij kan niet meer verder, hij voelt enkel duisternis in zijn ziel en ligt in uiterste wanhoop, want hij ziet dat hij zijn schuld niet kan betalen.

Dit alles geschiedt door de werkingen der wet, die zich openbaart in haar geestelijkheid (Rom. 7:14). Er is dan ook een Goddelijke kracht voor nodig, om een dode zondaar levend te maken met en door Christus (Ef. 2:1). Hiervoor gebruikt de Auteur (Heilige Geest) een ander middel, namelijk de bediening van het Evangelie. De Wet heeft geen levendmakende kracht in zichzelf, dat heeft alleen het Evangelie. De Wet is gegeven tot de kennis der zonde, en niet tot het geloof (Gal. 3:12). De wet is enkel de bediening des doods en der verdoemenis (2 Kor. 3:7-9).

De wet der tien geboden brengt ons absoluut niet tot Christus, die functie heeft zij nooit gehad, en zal ze nooit verkrijgen. De Wet is 'slechts' de bediening des doods die de zondaar zijn dood en doemvonnis presenteert, de zonde opwekt en de zondaar doodt. Dat getuigt de apostel Paulus in Rom. 7:9: *"Zonder de wet, zo leefde in eertijds, maar als het gebod (bediening des doods) gekomen is, zo is de zonde wederlevend geworden, doch ik ben gestorven."* Ziet u! De wet maakt niet levend, maar die doodt.

De huidige toestand in kerkelijk Nederland is in diep verval, omdat Wet en Evangelie vermengd worden. Velen menen dat de Wet geprekeerd moet worden in het kader van de levendmaking om de zondaar tot Christus uit te drijven, maar daardoor wordt de kracht van het Evangelie verloochend, omdat de wedergeboorte met de kennis van Christus en de vergeving der zonden begint. Door genoemde dwaalleer wordt Christus smaadheid aangedaan, omdat Christus enkel geopenbaard en gekend kan worden in en door het Evangelie, en niet door de Wet. De bediening des doods gaat aan het Evangelie vooraf.

Maar als dan in een punt des tijds Christus aan zijn ziel geopenbaard wordt, dan ontvangt hij het geestelijke leven in zijn ziel door de bediening van het Evangelie. Nu begint hij te geloven met grote zekerheid, omdat de Heilige Geest het Woord der genade toepast in het hart (Hand. 20:32), en hem levend maakt met Christus. Dit gaat gepaard met grote verzekerdheid (trap en mate verschillen), want hij voelt de levendmakende bediening uit Christus met een gans Goddelijke bovennatuurlijke kracht (Rom. 1:16). De DL spreken hier zo zoet over. Hfst. 3-4 art. 12: *"Maar het is een gans bovennatuurlijke, een zeer krachtige, en tegelijk zeer zoete, wonderbare verborgene en onuitsprekelijke werking, dewelke, naar het getuigenis der Schrift (die van de Auteur van deze werking is ingegeven), in haar kracht niet minder noch geringer dan de schepping of de opwekking der doden: alzo dat al diegenen, in wier harten God op deze wonderbaarlijke wijze werkt, zekerlijk, onfeilbaar en krachtiglijk wedergeboren **en metterdaad geloven.**"*

Geliefden! Dit punt moet ervaren en ondervonden worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Laat u niet misleiden door al die valse leraars die leren dat de wedergeboorte een onbewuste daad Gods is in de ziel, waar niks van Christus en de vrede Gods ondervonden en ervaren wordt. Dit is absoluut niet naar de Schrift, geliefden. **LAAT U ZO TOCH NIET BEDRIEGEN VOOR DIE GROTE EEUWIGHEID!**

Deze levendmakende bediening (wedergeboorte) uit Christus geschiedt altijd in het kader van de vergeving van onze zonden (Luk. 1:77). De vrijspraak in zijn geweten geschiedt door de levendmakende stem van de Zone Gods, en hij gelooft en voelt dat hij vrede gevonden heeft met God in Christus (Filip. 4:7). Zo omhelst het geloof dan hier de eeuwige rust voor de ziel, en leunt geheel op Christus ter zaligheid, Die in het Evangelie wordt voorgesteld, krachtens de zekerheid van het Woord des Evangelies.

3. Woord van toepassing

Wij moeten hieruit leren dat alle geloof dat niet gewerkt is door de Goddelijke kracht (Rom. 1:16) verdacht moet worden gehouden, ja, als ondeugdelijk verworpen. Wij liggen van nature dood in zonden en misdaden (Ef. 2:1), en de apostel Paulus getuigt dat de ganse wereld voor God verdoemelijk is (Rom. 3:19). Er is niemand die naar God vraagt en Hem zoekt, allen zijn zij afgeweken, en derven de heerlijkheid Gods.

Van nature slapen we allen de slaap des doods. "GOD laat Zijn roepstem nog uitgaan: *"Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten"*, Ef. 5.14.

Er is een toeleidende weg tot Christus, waarin een zondaar ontwaakt wordt door de bediening van de wet. Maar een ontwaakte zondaar is geen geredde zondaar, laten we dat goed vasthouden.

Ontwaakte zondaren liggen nog onder de vloek van de wet (Gal. 3:10), en zijn derhalve niet gerechtvaardigd, en absoluut niet wedergeboren.

En toch is de overtuiging van zonde het eerste werk wat geschiedt in een zondaar. Hij ontwaakt, en wordt des doods schuldig gesteld aan de ganse wet. De zaligmakende bediening van het Evangelie volgt altijd op de bediening des doods, die van de wet. Christus roept uitsluitend ontwaakte zielen, die midden in de dood liggen. Want DE! doden zullen horen de stem van de Zone Gods, en die ze gehoord hebben zullen leven (Joh. 5:25). Niet alle doden. De levendmaking d.m.v. het Evangelie geschiedt altijd in een punt des tijds. Dat is de opwekking uit de doden, ofwel de wedergeboorte. In de wedergeboorte wordt een ter dood veroordeelde vrijgesproken van de eisende en vloekende wet die tegen hem getuigt. Hij gaat van de dood over in het Leven, en dat is Christus, Die hem vrijgekocht heeft met Zijn dierbaar Bloed.

Laten we ons tenslotte richten tot verschillende soorten mensen, en moge de Heere in Zijn oneindige goedheid en barmhartigheid de toepassing eraan verbinden.

Er zijn er onder u die door genade mogen zeggen dat zij overtuigd zijn geworden door de overtuigende kracht van de Heilige Geest van "zonde, gerechtigheid en oordeel" (Joh. 16:8). Zij hebben gevoeld hoe bitter de zonden en het ongeloof is, en hebben door genade een geschonken en geopenbaarde Borg aangenomen. Zij kunnen spreken van vrede in hun hart, omdat God hun deze vrede geschonken heeft in en door Christus (Rom. 5:1).

Zij hebben kennis aan de Goddelijke kracht door de levendmakende bediening uit Christus door de Heilige Geest. Zij hebben het Water des Levens ontvangen uit de Fontein Davids, en hebben zich een ogenblik dronken gevoeld in die oneindigende liefde Gods in Christus Jezus.

Hoort u daarbij, geliefden? Als dat zo is dan behoeft u nooit meer te vrezen, hoeveel strijd er ook van binnen en buiten mag zijn. Is God uw Vriend en Vader geworden in de Zoon van Zijn eeuwige liefde?

Ziet dan getroost omhoog, want alles is uwe, want gij zijt van Christus en Christus is Gods (1 Kor. 3:23). Alle dingen zullen voor u medewerken ten goede, zelfs de haren op uw hoofd zijn allen geteld.

Wie u aanraakt, raakt Gods oogappel aan. Gij zijt een uitverkoren vat, en zijt dan ten allen tijde verblijd dat uw naam staat opgetekend in de Hemelen.

Laat ik u daarom opwekken om deze uitnemende vrede niet te verliezen. Het is waar, als u eenmaal in Christus gevonden bent, kunt u nooit meer uit de genade vallen. Echter, hoewel u er nooit meer uit kunt vallen, kunt u wel diep vallen. Wij hebben een boos en vervloekt hart, en als de boze ons niet wakende zal vinden, zal hij iedere gelegenheid aanwenden om ons te doen zondigen tegen de liefde Gods. Zijt gij die man/vrouw/jongen/meisje? Kus dan de roede van de kastijdende Vader, want Hij kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid deelachtig zouden worden (Hebr. 12:10).

Gij klein kuddeke, houdt daarom uw wandel in de Hemel, waar Christus is. Zoek de dingen die boven zijn, niet die van beneden zijn. Gij zult het echter nog dagelijks moet uitklagen met de apostel Paulus:

"Ik ben vleselijk, verkocht onder de zonden...." Na ontvangen genade zult u immers nog genoeg inwonend bederf aantreffen dat dikwijls zo sterk is, dat u soms met David uit moet schreeuwen: "Ik zal een dezer dagen nog in Sauls handen vallen." Vreest niet, al dreigt u te bezwijken, houdt moed.

Christus is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven (Rom. 5:6), en nog een kleine tijd en Hij zal de dood sturen om de laatste overgebleven zonden in u te vernietigen.

Wat zal ik echter zeggen tot hen die geen kennis hebben aan de Goddelijke kracht die een mens beweegt tot het geloof? Ik vrees dat het verreweg de meesten zijn en het bedroefd mij zeer als ik eraan denk. De meesten van u moeten erkennen dat God nog nooit van vrede gesproken heeft in hun ziel. Als God nog nooit woorden van vrede gesproken heeft met kracht in uw ziel, dan bent u nog een kind van de duivel. Arme, arme ziel, in welk een vervloekte toestand bent u nog. God is nog uw vijand en de toorn van God rust nog op uw ziel. Ontwaakt, gij die slaapt in een valse vrede. Ontwaakt, gij vleselijke belijders, gij hypocrieten die elke zondag naar de kerk gaat, dagelijks uw Bijbel leest, maar nog nooit de Goddelijke kracht van God in uw hart ervaren hebt. U bent nog dodelijk gerust met een valse zekerheid. U meent zo slecht niet te zijn en denkt met wat vruchten God te kunnen behagen. U waant zich enkel in vrede, vrede en geen gevaar. Ach, voelde u slechts de vrede Gods, welke diegenen hebben en ervaren die in Christus Jezus gevonden zijn. Als u die vrede mag kennen, dan zult u moeten erkennen, dat die valse vrede die u nu bezit enkel van de duivel is. Dat is geen vrede, maar een oordeel Gods waarin u zichzelf hebt overgegeven vanwege uw eigen verderf. U bent rijk en verrijkt, en hebt aan geens dings gebrek. U bent het, die Christus openlijk te schande maakt, door uw vertrouwen te stellen op uw eigen vlees.

Ik moet het geheel anders tegen u zeggen; zonder Christus Jezus bent u reeds verloren en **VERVLOEKT!** Hij alleen is de Weg, de Waarheid en het leven. Zonder Christus gaat u naar de hel en hangt u er reeds aan een zijde draadje boven. Hoe kunt u deze gedachte verdragen om eeuwig bij de

duivel en de verdoemden te moeten leven? *"Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden, en Christus zal over u lichten!"*

En u, die ontwaakt bent uit die dodelijke gerustheid en bezet bent met de vreze des doods. Alles getuigt tegen u en de toorn Gods gaat over uw ziel en ganse leven. Uw zonden zijn steeds voor u, ze gaan als een plaag over uw hoofd. Er is niemand zo slecht als u bent, er is niemand die zoveel gezondigd heeft tegen een rechtvaardig en goedertieren God als u.

Weet dat God geen onrecht doet als Hij nooit naar u omziet. God in Christus is echter zeerr gewillig uw breuk te genezen. Valt uw Rechter maar te voet, op genade of ongenade, Hij wacht om genadig te zijn en om u vrijwillig lief te hebben. Misschien bent u bezig om uzelf op te knappen en aangenaam te maken voor de Heere, maar weet dat dit slechts bedorven vijgenbladeren zijn waarmee u uzelf bedekt. U moet komen zoals u bent, namelijk als een verdoemde zondaar en die bedorven vijgenbladeren van u wegwerpen. Ik bidt u van Christus' wege, laat u met God verzoenen! Haast u, en spoedt u om uws levenswil, want de tijd is kort, en de dood wenkt ieder uur. Och, mocht God u tot Christus trekken, uw schuld vergeven uw zonden verzoenen en mocht die vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, uw hart vervullen.

Als u weigert uw vonnis te aanvaarden en te komen zoals u bent, zal straks onherroepelijk dit vonnis luiden: *"Gaat weg van Mij, gij vervloekten in het eeuwige vuur."* Ontwaakte ziel, u bent nog niet behouden, u bent pas behouden als u in Christus gevonden bent. Ga uit, ga uit, Hem tegemoet op genade of ongenade, en blijf liggen voor de troon der genade, totdat Hij woorden van vrede gesproken heeft in uw ziel, dan zal uw ziel leven. Amen!

De Heere beware ons, en Hij doe Zijn aangezicht over ons lichten en geve ons Zijn vrede. Amen!

V. den Boef.

Vdenboef@hotmail.com